

Publicerad 2019-07-27 14:47 av Missis_Alice

När en människas kärlek till en annan människa, som inte längre går på fri fot.

Orättvisans kärlek

Vad var livets mening i denna skräckslagna mardröm?

Var blev du bortförd och slängd likt bakom galler?

Du ser vemodet och sorgen i min
krossade själ och längtan efter dig,
du min livets gåva och gudomliga kärlek.

Du själv likaså ser mig med våldsam och demonisk bakgrund i själen.
Jag ser också dig lida, bli slagen och störtad i marken medans du vädjar
i klagorop med dina ögon befästa vid himmelriket.

Du ser hur mycket ditt bortförande bakom metallpelare plågar mig -
min andes livskraft. Du känner dig förstörd likaså uppriven
över att din själ inte fritt får springa på dom gröna kullarna
så du kunde återse mig.

Ack låt onskas mardröm ta slut så våra livskrafter kan
bli ett igen om nu ödet bestämt de så.

Ack må de bli att jag får känna och se din själs spirande
av glädje och lycka igen och inte likt denna ondska.

Gråt inte och ömkas inte över mig sa du.
Men hur jag ska låta bli när jag vet att våra
själar ska vara tillhörda.

Åh må inte mina tårar bli till syndafloder,
jag drunknar i av saknaden av att din kropp
inte lever i det fria.

Jag befäster min blick mot himmelriket och
min själ skriker i uppror över att du min käraste
inte längre går fri bland mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Missis_Alice med Poeter.se id #128421 innehar upphovsrätten